בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום ד', **ט"ז** ב**תמוז** תשס"ג (**16** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לפני כשבוע, ביום **ז' בתמוז**, הזכרנו בדף על **פתיחת וועידת אווין** בשנת תרח"ץ (1938-5698) – ועידה בין-לאומית בענייני פליטים – שנערכה באווין שלחוף אגם ז'נווה בצרפת. 32 מדינות שלחו נציגים לוועידה, שנערכה 10 ימים. כבר בהתחלה הבהיר רוזוולט, נשיא ארה"ב, שאין לצפות כי מדינה כלשהי (כולל ארה"ב!) תשנה את מדיניותה שינוי של ממש. הוא ציין כי ארצו אינה שוקלת אפשרות להגדיל את מכסות ההגירה שלה, אך ציין שהמכסות של גרמניה ושל אוסטריה, שעד אז לא נוצלו במלואן, ינוצלו במהירה עד תום. הוועידה היתה ממשלתית ולכן לא השתתפו בה נציגי הפליטים עצמם, אם כי יכלו להופיע בפני ועדת משנה. במהלך הוועידה תירץ נציג אחר נציג מפני מה אין ארצו יכולה לקלוט עוד פליטים:

בריטניה – שטחי הקיסרות כבר צפופים דיים, אינם מתאימים למתיישבים אירופים, או אינם ממסוגלים לקלוט עוד פליטים רבים מחמת תנאים מדיניים. הנציג הוציא לגמרי את ארץ-ישראל מכלל המקומות שאפשר לדון בהם.

צרפת – מדינתו תעשה את אשר ביכולתה, אך הגיעה כבר ל'נקודת הרוויה' שלה

בלגיה – מצב דומה שורר במדינתו

הולנד – יכולה לקבל עוד מהגרים רק בתנאי שאלו שכבר נמצאים בה ימשיכו בדרכם ליעד קבע

אוסטרליה – היות ואין לנו עדיין בעיית גזענות, אין אנו מעוניינים לייבא בעיה כזאת

ניו-זילנד (וגם קנדה) – מחמת בעיות כלכלה תוכל ארצו לקלוט רק מספר מצומצם של מהגרים.

מדינות אמריקה לטינית – האבטלה היא הגורם המרכזי המכתיב שיעורי הגירה נמוכים.

ולעומתן...**הרפובליקה הדומיניקנית** – ארצו מתנדבת להציע שטחים גדולים להתיישבות חקלאית של פליטים.

תיאר כתב אמריקאי בוועידה את האווירה כך: טיילר (הנציג האמריקאי) פתח בהליכים: "הגיעה השעה שבה ממשלות חייבות לפעול, ובלא דיחוי." רוב הממשלות המיוצגות אכן פעלו בלא דיחוי, בכך שטרקו את שעריהן בפני פליטים יהודים.

למרות המשך ה'מאמצים' למצוא מקלט ליהודים שמצאו את אדמת אירופה בוערת תחת כפות רגליהם, פרוץ המלחמה כשנה לאחר מכן, שם קץ לכל נסיון לעשות כך.[אנצ' השואה]

§§§

חילוץ נהג המונית, **אליה גוראל**, הלילה מידי מחבלים ערביים, מזכיר לנו ש**היחס שלנו לשבויים היא אחרת**. מצוות "**פדיון שבויים**" היא אחת מסיבות הקיום למדינת ישראל. המצווה לפדות יהודים שנשבו בידי הגויים אינה באה בתורה אבל חז"ל מצאו לה אסמכתא בפסוקים. כותב הרמב"ם: "פדיון שבויים קודם לפרנסת עניים ולכסותן, ואין לך מצוה גדולה כפדיון שבויים, שהשבוי הריהו בכלל הרעבים והצמאים והערומים ועומד בסכנת נפשות. והמעלים עיניו מפדיונו הרי זה עובר על ... **'לא תעמוד על דם רֵעֶךָ**." אף הבעל מצווה לפדות את אשתו – הוא מתחייב בכך בכתובתה!

§§§

בחזרה להרצאה מאתמול: 'אך לא זאת היתה כוונתי. כוונתי היתה שאם תרצו להכניס את האבנים הגדולות, חייבים לעשות זאת בהתחלה!' [בלי נדר, נשלים את הסיפור מחר.]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ד'**, **ט"ז** ב**תמוז** תשס"ג (**16** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

=צום **שבעה-עשר בתמוז** מחר מתחיל בשעה **0345** (באר-שבע).=

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל